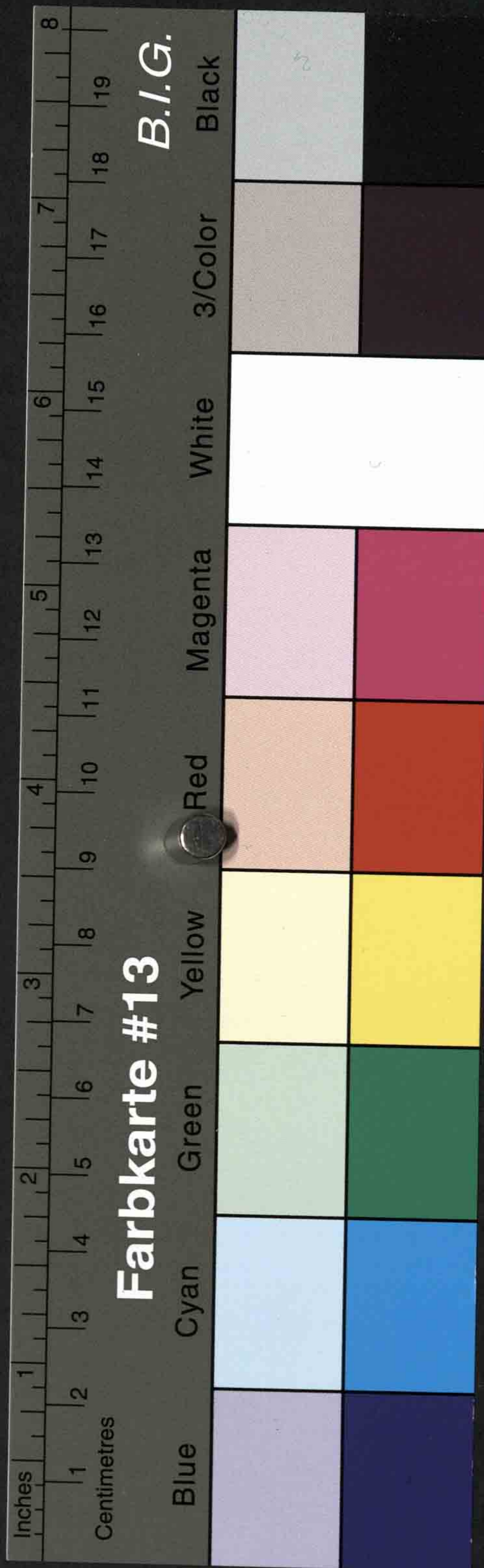

S. Miramur omnes in Vadiam pariter quid causa tam diu te remo-
 retur ab adventu, quem pollicitus es, quemq; adeo desideranter expe-
 ctamus. Quotiescumq; congregamur Parentes illorū, quorū Vien-
 na tu egisti Praeceptore, Conradus itē noster & ego primus sermo
 est de Vadiam aduentu. Sequitur mox suspō, tū nullus potest
 committere causam istius mora. Videris profero magnā nobis
 facere iniuriā, qui ita nos p̄mis inuitos. Cogito equidē, q̄ te oble-
 ter patria, q̄ uix deserat amicos. Inuites et hic patria, in-
 uites et amicos, quos ad faciē cognos, tibi mirū erit inuidissi-
 mū. De me nihil dico, uerū de aliis, quos nō potes apud nos
 reperire. Quāobrem te oro atq; obsecro, ne diutius maneat (in-
 fieri aliter nequeat) uel nos mirū reddes etiā expectando fes-
 sos. Postq; huc aduenisti, de munere tam p̄laro agam gratias.
 De hilaritate scribenda essent multa, sed omnia reseruo usq;
 dum p̄sentē te habeo. Valeat diu p̄santia mea. R. ap̄h
 ex Tiguro de iunio Kt Augu. Anno XVij.

M. romus hunc.

habere

tuo

Vino eximio locatum Vadians
Pto. Medio, Pecta, & O ratori.
absperanda dimio suo.

